

بیانات مقام معظم رهبری در مراسم صبحگاه مشترک نیروهای سپاه در «پادگان انصارالحسین» - 7 مهر / 1372

بسم الله الرحمن الرحيم

یکی از بهترین منظره‌ها برای بنده، همیشه این بوده و هست که فرزندان صمیمی و تربیت شده و ولادت یافته‌ی انقلاب را که بار سنگین مجاهدت و فداکاری سالهای دشوار جنگ بر دوش آنهاست، و سهم مهمی در آن فداکاریها دارند، در قالب سپاه پاسداران انقلاب اسلامی؛ در چهره‌ی منظم و سازمان یافته‌ی یک نیروی کارآمد و آموزش دیده مشاهده کنم.

بحمدالله آنچه که امروز از ظواهر بر می‌آید، بخش قابل توجهی از این خواسته و آرزوی به حق را در نیروی هوایی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی می‌شود دید. البته بارها عرض کرده‌ایم که ظواهر همه چیز نیستند. اما در نیروهای مسلح، مانند بسیاری از بخشهای دیگر زندگی، ظواهر قسمتی از معنویات و بواطن را می‌توانند نشان دهند. و از این جهت حائز اهمیتند. نظم‌پذیری، انضباط‌پذیری و اهتمام به سلسله مراتب و جدی گرفتن فرماندهی و از این قبیل، چیزهایی است که طبق تجربه‌ی چند هزار ساله‌ی بشر در نیروهای مسلح، جزو لوازم حتمی این نیروهاست و حوادث و وقایع صدر اسلام هم، به این معنا گواهی می‌دهد.

بحمدالله امروز، علاوه بر معنویاتی که بعضی از آنها حقیقتاً در سپاه پاسداران انقلاب اسلامی منحصر به فرد است، سپاه دارای امتیازات از این جهاتی است که اشاره شد. امیدواریم که از همه‌ی این جهات، بخصوص در زمینه‌ی آموزش، به دست آوردن دانش نظامی، حفظ اندوخته‌های تجربی که سپاه از این جهت، خزانه‌ی ذی‌قیمت و ذخیره‌ی بزرگی را در اختیار دارد همچنین حفظ آنچه که در کلاسها و دوره‌های گوناگون چه در زمینه‌ی مسائل عملیاتی، چه در زمینه‌ی مسائل ستادی فرا می‌گیرید، روزبه‌روز کارایی و اقتدار سپاه و تواناییهای آن، و همچنین تبادل اندوخته‌ها و تجربیاتش با ارتش که تکیه‌ی نظام جمهوری اسلامی به اینهاست به عنوان یک سازمان رزمی مورد امید و اعتماد، پیشرفت بیشتری بکند.

یک نکته وجود دارد و آن این است که بعضی از چیزها عزیزان من در دنیا آموختنی و یاد گرفتنی است. کلاسی می‌گذارند، درسی می‌گذارند، دوره‌ای می‌گذارند، افرادی با استعدادهاى مختلف می‌روند و آنها را می‌آموزند. اینها فرصتهایی است که در اختیار بشر است. که فرموده‌اند: «اطلبوا العلم من المهد الی اللحد. (61)» این قبیل چیزها، ما را امر به فرا گرفتن و تجربه آموختن و یاد گرفتن می‌کند. اما یک سلسله چیزهای دیگر هست که همیشه در اختیار آحاد بشر قرار نمی‌گیرد. گاهی دریچه‌ی رحمت الهی باز می‌شود، پنجره‌ی آسمانها بلکه پنجره‌ی بهشت - گشوده می‌شود و یک نفس بهشتی به داخل فضای زندگی ما می‌وزد. این، همیشگی نیست. این، گهگاهی است. که «ان لله فی ایام دهرکم نفاحة علی فتعرضوا لهم.» خوشا به حال کسانی که در معرض وزش نسیم معنوی الهی و بهشتی، در این لحظات کمیاب قرار می‌گیرند و از آن استفاده می‌کنند. گاه و به‌صورت تک تک آن، همیشه‌ی تاریخ ممکن است پیش آید. اما نادرتر این است که این نفاحه، عمومی شود و این چیز بسیار نادر، در زمان ما واقع شد.

اولاً راجع به این انقلاب عظیم، خود شما جوانان، با فکر روشن و بازی که دارید؛ با آن دل پاک و حساسی که خدا به شما داده است، فکر کنید. وضع این دنیا را نگاه کنید. حرکت و سیر دیوانه‌وار به سمت مادیّت را ببینید. بعد برگردید به سمت کشور و جامعه‌ی خودتان و پیام یک حرکت، یک حکومت، یک نظام به رهبری یک مرد عارف الهی محض

را، که کمترین ارتباط و تعلق را برحسب آنچه که عادت ما مردم عادی است با مادیات داشته است، در ایران اسلامی مشاهده کنید و ببینید این چه نفعی عظیمی از سوی پروردگار بوده است! خود وجود آن مرد و سخنان او، یکی از نفعات بود که از دست ما گرفته شد. یکی دیگر از نفعات بسیار ارزشمند الهی و از آن دریچه‌های بهشتی که به روی ما باز شد، همین جنگ پرمصیبت و پردردسر بود. کسی خیال نکند که ما از جنگ خوشمان می‌آید. کسی خیال نکند ما خوشحالیم که هشت سال جنگ داشتیم؛ نه. جنگ مصیبت بود، بلا بود، سختی بود. اما:

اندر بلای سخت پدید آید

فضل و بزرگمردی و سالاری همان بلاهای سخت لازم است تا اقیانوس مواج فضایل انسانی، در درون انسان به شکل معجزه‌آسا؛ نه به شکل معمولی به موج بیفتد و انسانها معنویاتشان رشد کند. شما جوانانی که جنگ را دیدید؛ شما جوانانی که در جنگ تجربه‌هایی را گذراندید؛ شما جوانانی که لحظه‌لحظه‌ی خطر را با پوست و گوشت و استخوانتان حس کردید و در آن لحظه‌ها به خدا پناه بردید، بدانید که از یک اقیانوس بی‌پایان معنویت استفاده کردید و بهره بردید.

حرف من این است که سپاه پاسداران و بسیج و هر فرد و جمع دیگری از نیروهای مسلح در ارتش و غیر آن که از این معنویت و زلال روح و فضیلت استفاده کرده است، بایستی این را قدر بدانند و آن دستاوردها را برای خود حفظ کند. بی‌شک، سپاه به عنوان یک سازمان، بیشترین بهره را از آن جویبار فضیلت برده است؛ و این مخصوص شماست. این را باید حفظ کنید. هر کس در جمهوری اسلامی و در راه خدا یک قدم بردارد، با ارزش است و خدای متعال، یک ذره به سنگینی یک ذره هم اجر کسی را نادیده نمی‌انگارد. همه اجر دارند. اما وقتی نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که بیشترین تلاش را، بیشترین بهره‌ی معنوی را، بیشترین حضور در این میدانهای فیاض معنوی را، شما عزیزان ما در سپاه داشتید. این از اختصاصات شماست. دوره‌ی دافوستان، دوره‌ی دانشگاه افسری‌تان، دوره‌های تخصصی‌تان، انضباطتان، آموزشهای گوناگون رزمی و ستادی‌تان، همه چیزهایی است علاوه بر آن. وقتی اینها را با هم داشته باشید، همان نیروی بی‌نظیری هستی که می‌توان برای آینده‌ی آرمانهای بلند اسلامی، روی شما به صورت جدی و منطقی و عاقلانه حساب کرد. این را قدر بدانید و حفظ کنید.

بعضی به ظواهر دنیا که نگاه می‌کنند، نسبت به آرمانهای الهی دچار تردید می‌شوند. این از کوتاه بینی است؛ از سطحی نگری است. درست است که ظواهر مادی، با شتاب دیوانه‌واری به سمت غرق شدن هرچه بیشتر در مادیات حرکت می‌کند. در این شکی نیست. اما معنویات، مانند شکوفه‌هایی بر روی بدنه‌ی این درخت پیر، خودش را می‌نمایاند. شیرین‌ترین حقایق در این مورد، پیدایش و تداوم جمهوری اسلامی و استحکام پایه‌های آن، و بالاتر از اینها، استقامت جمهوری اسلامی بر روی همان خط صحیحی است که از اول آن را انتخاب کرده است؛ آگاهانه و هشیارانه و بدون متمایل شدن به این طرف و آن طرف. این باید حفظ شود و حفظ خواهد شد.

آدمهای ضعیف النفس و دل کوچک و سطحی نگر که زرق و برق دنیای مادی چشمشان را به طرف خود متوجه می‌کند، گمان نکنند که امام آنها را ندیده بود و از آنها خبر نداشت. امام بزرگوار که آمد، گفت: «ملت ما برای خدا و فضیلت و معنویت قیام کرده است، نه برای زرق و برق مادی. و در این راه می‌ایستد.» آن زرق و برقها انسان و انسانیت را کامیاب و اقناع نمی‌کند. آنها مال انسان نیست. آنها یک انحراف در زندگی بشری است. امروز این را حکیمان غرب و کسانی که با چشم حکمت آمیز می‌نگرند، فریاد می‌کنند. بگذار سیاستمداران آن را پنهان کنند؛ بگذار تبلیغاتچیها، ضد آن را فریاد کنند؛ بگذار ندیده‌ها و سطحی نگرها، عمق قضیه را نفهمند و باطنها را نبینند. اما واقعیت این است. چیزی که انسان را نجات می‌دهد، اسلام است، معنویت است، فضیلت است، بی‌اعتنایی به زرق و

برقهاست. چیزی که بشر را به عدالت می‌رساند، خط مستقیم الهی است.

قدرتمندان عالم، بر پایه‌ی بی‌عدالتی و زور، قدرتهای خودشان را بنا کرده‌اند و از آن‌جا، با بلندگوهای قوی‌ای که در اختیار دارند، به ریش بشریت می‌خندند. همه‌ی حقایق را، حقوق بشر را، عدالت را، انسانیت را، مسأله‌ی جوانان و مسأله‌ی زن را مسخره می‌کنند. بشریت در سطح عالم میلیاردها انسان؛ که از این میلیاردها، بخش بسیار مهمی هم در خود همان کشورهای غربی زندگی می‌کنند زیر فشار این نظام باطل و غلط، جان می‌دهند. به هرکس هم می‌رسند، می‌گویند: «بیایید جزو ما شوید!» یعنی «شما هم بیایید مثل ما، به ریش بشریت بزنید؛ حقایق را ندیده بگیرید؛ تزویر را بپذیرید.» اینها زور و تزویر را با هم مخلوط کرده‌اند. البته سلاح علم را هم در اختیار گرفته‌اند. این هم حقیقت تلخی است. چه کسی باید در مقابل این حرکت ظالمانه و خباثت‌آمیز که مربوط به یک دولت و دو دولت هم نیست، بلکه مربوط به یک حرکت بسیار خطرناک در سطح عالم است که از دهها سال پیش و شاید بشود گفت از دو، سه قرن پیش آغاز شده است، بایستد؟ کدام انسانها؟ انسانهای استوار و نیرومند و مجهز به سلاح عقل و حکمت و دین؛ مجهز به سلاح منطق و استدلال و مجهز به سلاحهای رایج روز که برای زدودن خارهای سر راه به آنها نیاز دارند. و شما آن مجاهدان فی سبیل‌الله هستید که خواستید همه‌ی اینها را با هم داشته باشید و صحنه‌ی این میدان و لباس نظامی شما مظهر آن است.

امیدواریم که مشمول لطف ولی عصر ارواحنا فداه باشید. امیدواریم که روح مقدس امام از شما راضی باشد، و امیدواریم که مسؤولین بتوانند نیازهای نیروی هوایی سپاه را در حد امکان برآورده کنند؛ چه مسؤولین در سطح سپاه، چه مسؤولین در سطح نیروهای مسلح و چه مسؤولین در سطح کشور.

والسلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته

61) نهج‌الفصاحه: ص 64، ح 327